

**UCHWAŁA NR XXIII.403.2026
RADY GMINY OŻAROWICE**

z dnia 16 kwietnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarowice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Ożarowice
uchwała**

- § 1.** Uznać za bezzasadną skargę ..... na Wójta Gminy Ożarowice.
- § 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ożarowice.

Przewodnicząca Rady Gminy
Ożarowice

mgr Anna Drużyńska

Uzasadnienie

W dniu 10 marca 2026 roku do Rady Gminy Ożarówice wpłynęła skarga ..... na Wójta Gminy Ożarówice w zakresie cyt.: „uporczywego, systemowego pozbawiania należnego prawa - prawa zaliczanego do podstawowych praw człowieka” dotyczy nieudostępnienia rejestru umów za miesiąc grudzień 2025 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia br. zapoznała się ze skargą oraz wyjaśnieniami Wójta Gminy Ożarówice.

Wójt Gminy wyjaśnił, że w dniu 2 stycznia 2026 r. skarżący złożył wniosek o udostępnienie informacji publicznej w sprawie udostępnienia skanu prowadzonego przez Urząd rejestru umów za miesiąc grudzień 2025 r. Stosownie do treści prawomocnego Wyroku WSA w Gliwicach z dnia 02.03.2022 r. sygn. akt III SAB/GI 186/21, wydanego w sprawie zainicjowanej skargą przez skarżącego, pismem Nr ZPIZ.1431.1.2026 z dnia 15.01.2026 r. wezwano stronę do złożenia czytelnego podpisu pod treścią przedmiotowego wniosku z dnia 02.01.2026 r. Zgodnie z treścią tego orzeczenia, które zostało również skarżącemu doręczone Sąd stwierdził, że pod wnioskiem o udzielenie informacji publicznej należy złożyć podpis osoby wnioskującej lub osoby uprawnionej do jego reprezentowania, bowiem podpis jest elementem składowym oświadczenia woli i w tym konkretnym przypadku wyrażonym w treści ww. wniosku. W dniu 28 stycznia 2026 roku skarżący złożył na skrzynkę e-PUAP Urzędu Gminy Ożarówice podpis pod wnioskiem - uzupełnienie braku formalnego.

Pismem z dnia 6 lutego 2026 roku udzielono odpowiedzi skarżącemu wyjaśniając, że zakres przedmiotowego wniosku w warunkach tej konkretnej sprawy i okolicznościom jej towarzyszącym stanowi w ręku wnioskodawcy narzędzie do nadużywania prawa do pozyskania takiej informacji. W ocenie organu skarżący wykorzystuje przedmiotowy wniosek i kolejno konsekwentnie składane wnioski o informację publiczną wyłącznie w celu zakłócenia funkcjonowania organów gminy.

W dniu 20 lutego 2026 roku na skrzynkę e-mail do Urzędu Gminy Ożarówice wpłynęło pismo z dnia 19 lutego 2026 r. skarżącego zawierające wezwanie do wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. W odpowiedzi na wezwanie skarżącego, pismem z dnia 3 marca 2026 roku Organ poinformował Wnioskodawcę o podtrzymaniu stanowiska w tej sprawie (pismo Nr ZPIZ.1431.1.2026 z dnia 06.02.2026 r.). Wyjaśniono stronie, że znajduje ono oparcie prawne w licznych orzeczeniach WSA, w tym między innymi w Wyroku WSA w Gliwicach z dnia 12 czerwca 2024 r. sygn. akt III SAB/GI 249/24. Ponadto między innymi w wyroku NSA sygn. akt OSK 934/25 z dnia 19 grudnia 2025 r. Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie wywołanej skargą przez skarżącego stwierdził, że podziela „wyrażone w uprzednich wyrokach stanowisko co do uznania działania skarżącego jako nadużywania prawa do informacji”.

Rada Gminy w oparciu o okoliczności powyżej opisane stwierdza, że nie uzasadniają one skargi jej autora, z uwagi na zajęcie stanowiska przez organ wykonawczy w zakresie uznania, że skarżący nadużywa prawa do informacji publicznej. Takie zachowanie nie przydaje skarżącemu ochrony prawnej na co wskazywał m.in. wyrok NSA sygn. akt III OSK 3907/21 z dnia 9 listopada 2021 roku, w którym sąd stwierdził, że cyt.: „Postępowanie mające cechy nadużycia prawa do informacji, nie może być zaakceptowane i zasługiwać na ochronę prawną ze strony sądu, tym bardziej że może prowadzić do zagrożenia konstytucyjnego (art. 61 ust. 1 Konstytucji RP) prawa dostępu do informacji innych osób, które chcą go realizować zgodnie z jego istotą. Wskazane nadużycie absorbuje bowiem organ -jego siły i środki, w tym osobowe - co może opóźniać realizację wniosków niestanowiących nadużycia prawa, ale przede wszystkim uniemożliwiać realizację podstawowych zadań organu. Jeżeli zatem wniosek o informację publiczną stanowi, w kontekście faktycznym sprawy, niebudzący wątpliwości przejaw nadużycia prawa do tej informacji, a zatem jedynie pozornie podlegający reżimowi u.d.i.p., to konsekwentnie znaczy, że jego adresat nie popada w bezczynność wymagającą interwencji sądu administracyjnego.”

Jednocześnie warto zauważyć, że skarżący otrzymał odpowiedź na wniosek pismem z dnia 6 lutego 2026 roku oraz w dniu 3 marca 2026 roku gdzie organ wykonawczy podtrzymał swoje stanowisko w tej sprawie, tym samym skargę należy uznać za bezzasadną.

Mnożenie pism, kolejnych skarg, a także ich ponawianie to w istocie od dawna opracowany i konsekwentnie stosowany przez tego skarżącego sposób na obciążanie organów gminy wnioskami lub skargami wyłącznie w celu dezorganizacji pracy organów gminy i ich udręczenia. Konsekwencja z jaką wymieniony składa skargi i szereg innych pism sugerujących działanie w interesie faktycznym i prawnym prowadzą do nieodparcie przeciwnego wniosku, że ich celem jest osiągnięcie zupełnie innego efektu, a to usiłowanie przy użyciu legalnych narzędzi prawnych doprowadzenia do paraliżu pracy organów gminy i ryzyka obniżenia jakości pracy jednostek samorządu terytorialnego. Obecna sytuacja w obszarze ilości, częstotliwości składania wniosków, skarg a także ich ponawiania zagraża już i doprowadzić może do obstrukcji decyzyjnej, w której to organy gminy nie będą w stanie w terminowy i godziwy sposób realizować swoich zadań, których bieżąca realizacja stanowi przecież podstawowe zadanie samorządu. Efekt aktywności skarżącego doszedł już do takiego momentu, w którym zagraża to wprost i bezpośrednio realizacji zadań gminy i obniża jej autorytet w stosunku do

wspólnoty samorządowej. Nie może ująć zatem uwadze, że działalność merytoryczna Rady Gminy obciążona jest obecnie znacznym ryzykiem dezorganizacji jej pracy, a poziom i treść składanych skarg i wniosków przez ich autora w absolutnej i zdecydowanej większości nie odpowiadają merytorycznemu celowi i funkcji jakie zostały dla instytucji skarg i wniosków przewidziane w k.p.a.

W tych okolicznościach Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Na podstawie art. 229 pkt. 3 w zw z art. 238 § 1 kpa przesłać Skarżącemu uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarówice.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 kpa informuję się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.